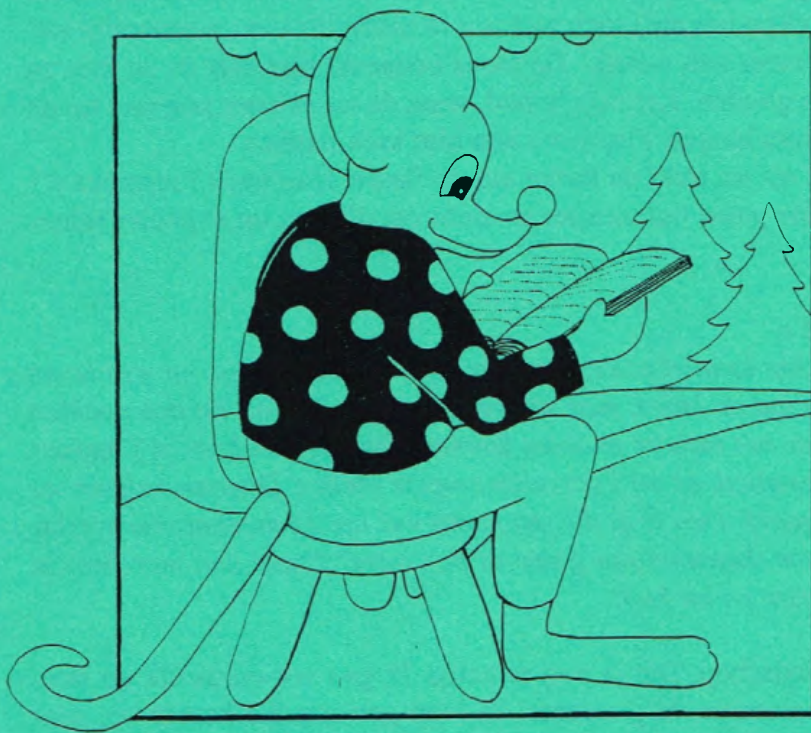

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Mit een peer weken is et al weer zommervekaansie! Daor zien jim vast allegere naor uut, of niet soms? De dieren in de bos van Piepmoes hebben in et ni'je verhael ok vekaansie, en een hieleboel bin uut-van-huus, of zo mar es een daggien argens aandere naor toe. Op een dag is alderdeegst iederiene vot, behalven Piepmoes. Hi'j beslöt om mar naor de Lende te gaon, en hoopt dat hi'j daor Diedel en Daweltien tegenkomt. Mar nee, vanzels. Piepmoes het pech. Mar as hi'j bi'j de Lende is, zicht hi'j inienend wat...

Aachterop 't *Herenhoentien* staot dit keer weer es een spullegien. Dat spullegien het mit brieven te maeken. Hoe et percies moet, kuj' ok op die bladziede lezen.

Hiernaost zien jim een tekening daor Piepmoes op te zien is. Hi'j zit een boek te lezen, zien jim wel? Mar niet zomar een boek! Et boek gaot over himzels! Kotleden is d'r een boekien verschenen dat *In de bos van Piepmoes* hiet. In et boekien staon achttien verhaelen die over et moesien en zien kammeraoden (én vi'janen) gaon. Alle schoelen in de Stellingwarven kriegen et bi'jkotten, mar et is ok in de boekwinkels te koop.

As 'extragien' zit d'r dit keer bi'j 't *Herenhoentien* een kleurige kaorte van Piepmoes. Die kuj' vanzels beweren, mar ie kun 'm ok versturen!

't *Herenhoentien* is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies en verschieit vier keer in et jaor. Et wodt bedocht, saemensteld en klaormaekt deur Saskia Douma en Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergemientelike Begeleidingsgroep Hiemkunde in Oost- en West-Stellingwarf.

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Et is midden in de zommervekaansie. Een hieleboel dieren uut de bos van Piepmoes bin vot. De molle is een peer daegen uut-van-huus naor zien neve die in de bos an de ere kaant van et dörp woond. Hi'j is tege-re mit de gelegouw opreisd, want die wol die kaante ok graeg nog es een keertien uut. De gelegouw is ommes in die bos geboren, dat he'k jim in een eerder verhael al es verteld. De doeve en et roodbossien bin ok vot. Zi'j bin mit 'n beidend een daggien uut vliegen. Zi'j hebben beloofd dat ze tegen de aovend nog even bi'j Piepmoes ankommen zullen, om te vertellen wat ze allegere zien hebben.

Ik gao vandaege mar naor de Lende toe, bedaenkt Piepmoes. Et kon wel es aorig waarm wodden, en dan kan 'k misschien wel lekker even zwemmen. Ik hoop dat Diedel en Daweltien daar ok binnen, want mit die honnen kuj' altied een protte wille beleven.'

En daar stapt et moesien henne. Op 'e rogge het hi'j een roggezak mit zien spullegies d'r in. Zien zwembroek, een stokkien brood, en reep sukelao, en een flesse ranje die hi'j in een oolde kraante ruuld het. Dan blijft de ranje lekker koold. En een lekker stok keze, vanzels. Daar bin moezen now ienkeer gek op!

'Now, ik bin beni'jd,' mompelt de moes bi'j himzels, as hi'j de laeste bocht van et pad naor de Lende toe inslat. 'A'k die bocht omme bin, kan 'k et kaampien laand bi'j de Lende al zien. Misschien bin Diedel en Daweltien daar al drok an et speulen!'

Mar Piepmoes het pech. Op et kaampien laand is gien hond te zien. 'Now ja,' vint de moes, 'dan moe'k mezels mar vermaeken. Ik geleuf da'k eerst mar es een betien ranje neme, want ik heb zuver al dust.' De moes schinkt himzels een bekervol in, en neemt mitien ok mar een hoempien keze. Et smaekt him allegere ommeraek. Piepmoes zit mooi op de raand van de Lende noflik in et zunnegien te genieten, en kikt naor et kabbelende waeter. In en op et waeter zicht hi'j allegere kleine besies zwemmen en zweven.

Mar dan zicht Piepmoes inienend nog wat eers. Daorginderd, daar bi'j de hoeke van de bos daar de Lende krek een bocht maekt, ligt daar niet wat in et waeter? Piepmoes kan et niet goed zien. Hi'j hooft de hand boven de ogen en kikt es wat scharper. Wis-en-werachtig, daar ligt wat in et waeter. Et liekt wel as komt et ding de hieltied wat dichterbij. Now, en dat is ok zo. Et is in elk geval gien beest, dat kan Piepmoes onderhaand wel zien. Mar wat et wel is...? Nog evenpies laeter is et ding nóg dichterbij, en de moes zicht now wel wat et is. Et is een flesse. Een doodgewone lege flesse. De flesse is now vlakbij. 'Verhip,' zegt Piepmoes dan. 'Mar die flesse is niet leeg, d'r kon om mi'j tóch wel wat in zitten. Et liekt werempeld wel as zit d'r een stok pepier in. Now, daar wi'k meer van weten.' De moes bedaenkt him niet en lat him zo bi'j de kaant van de Lende langes et waeter in glieden. Krek op 'e tied, want de moes staot nog niet tot de middel toe in et waeter of de flesse drift bi'j him langes. Piepmoes kan him krek pakken.

De moes klautert gauw weer tegen de kaant op, en trekt de korke uut de flesse. Dan haelt Piepmoes d'r een opruuld stok pepier uut. Hi'j ruult et pepier gauw uut mekeer en zicht dat d'r wat op et pepier schreven is. De moes begint gauw te lezen:

Beste beesten in de bos van Piepmoes, staot d'r.

Hoe gaot et bi'j jim? Bi'j oons gaot et goed. Jim kennen oons niet, mar wi'j bin ok beesten, en wi'j leven ok in een mooie bos. Wel een hiel stok bi'j jim uut de buurt, mar we weten van jim bos of. En doe dochten we, wat zol et toch mooi wezen as we een keer mit mekere praoten konnen. Dat we een keer bi'j mekeer op vesite kommen zollen. En now is et vekaansietied, en wi'j vervelen oons te pletter. Daorum hebben we disse brief in een flesse stopt en in de Lende gooid. Dan drift die jim kaant wel op. Et moet al reer wezen, as gieniene him vienen zol. Hoe liekt et jim toe, kommen jim gauw es bi'j oons? Stuur dan mar bericht weeromme, wi'j kieken d'r naor uut! De groeten, en tot kiek.

Piepmoes begint hielendal te glimken van bliedschop. Dát is nog es aorig. Ik gao vot-en-daolik op stap, besluit de moes. Ik stuur eerst gien brief weeromme, bi'j' wiezer! Ik loop gewoon die kaante op, daar kwam de flesse ommes weg. En ik heb ja vandaege veerder toch niks te doen. Iederiene is vot, dus ik gao ok! Dan heb ik vanaovend ok wat te vertellen as de doeve en et roodbossien langes kommen!

Piepmoes komt overaende en gaot op pad. Hi'j lopt eerst aachter deur de bos langs de Lende. As hi'j an

de Lende langes. In de veerte zicht hi'j hiele grote bossen liggen. Daor za'k wel henne moeten, mient de moes. Allemachtig, wat een aende. En de Lende wodt de hieltied smalder, hi'j is niet brieder meer as een sloot. En et liekt zuver wel as hooft de Lende daorginderd bi'j die peer struken op. Mar dan is hi'j toch nog lange niet bi'j die grote bossen? Hoe moet hi'j dan et pad veerder vienen?

Now, zo veer komt et allegere niet! Piepmoes zit zó vol van zien ni'je aeventuur, dat hi'j hielendal niet goed oplet. En dat had hi'j beter wél doen kund, want even veerderop bin goenend die him al een posien in de gaten hopen en him volgen. Et bin Klaos de Kaeter en Miep, en zi'j sloepen plat op et lief deur et hoge grös! 'We maeken een omtrekkende beweging, Miep,' bromt Klaos. 'Ziej' daor die struken wel staon? We moe'n zorgen dawwe daor eerder binnen as die dikke moes. En as hi'j d'r dan an toe is, kuwwe him zo in ienkeer griepen!' Dat liekt Miep een best plan. 'Goed bedocht, Klaos,' mauwkt Miep, 'et vaalt me niks van je of. Mar awwe Piepmoes te pakken hebben wil ik et grootste stok, want ik heb me toch een honger!' 'Nee,' zeurt Klaos, 'ik wil et grootste stok, ik heb dit mooie pakplan bedocht!' 'Mar ie hebben van-de-morgen de meeste katebrokkies had,' mierkt Miep, 'en daarom wil ik now et grootste stok moes, aj' dat mar weten!'

Daor kriegen die beide katten werempeld nog ruzie ok. Miep is zó lelk, dat Klaos een oplawiebes krigt. Mar dat lat Klaos niet op him zitten, en gefit Miep een beste drokkerd, zodat die ondersteboven ruuld. Vechten en krijsen en tekeer gaon, die beide katten, alderheiselikst. Gelukkig heurt Piepmoes dat geraos now ok, want hi'j blijft inienend stokstief staon. 'Oe heden,' schöt et deur et moesien henne, 'dat liekt niet best. Daor hej' Klaos en Miep! En die zullen mi'j wel pakken willen. Waor moe'k now toch henne. Nargens is iene te bekennen die mi'j helpen kan... En nargens is d'r een plakken om me te verstoppen hier in dit kaele stok laand... Wat moet ik now toch?'

Onderhaand bin de katten opholen te vechten en staon now een betien onneuzel om heur henne te kien. 'Awwe zo doen, hebben we straks hielendal gien moes,' bedaenkt Miep. 'Lao'we Piepmoes eerst mar es pakken, dan zien we dan wel weer. Mar waor is hi'j aenlik, Klaos? Zopas leup hi'j daor nog, en now is hi'j vot. Zol hi'j oons now toch ontkommen zullen?' Dan kien ze mekeer an en stoeven over et laand naor de Lende. Mar bi'j de Lende is niks te zien. En bi'j de struken ok niet. 'Hoe kan dat now,' blaost Klaos. 'Waor is die verhipte moes bleven? Dat hej' now van je gedonder, Miep,' zemelt Klaos weer opni'j. Mar hoe de beide katten ok zuken, ze zien de moes nargens. De roggetasse vienen ze wel, mar van de moes zels is niks te zien. Waor is Piepmoes bleven? Now, ik weet et wel en zal et jim gauw vertellen.

Op et plak bi'j de Lende daor Piepmoes was, gruut riet. Piepmoes plokke daor een stele van of, en bekeek die goed. 'Mooi zo,' mompelt de moes in himzels, 'de stengel is hol, dat hoopte ik al. En dan now mar veur de twiede keer de Lende in, vandaage.' En daor glidde de moes weer et waeter in. Et rietien het hi'j eerst in de haand, mar dan stopt hi'j et in de mond. En dan verdwient Piepmoes hielemaole onder waeter, alliend et rietien ziej' d'r nog boven uutstikken. Die lieperd! Deur et rietien haelt hi'j aosem en waacht gewoon tot de katten weer vot binnen. Die zien him zo hielendal niet, en begriepen niet waor de moes bleven is. Naodat ze nog een hiele poze zocht hebben, zakkebanen ze mar weer op huus an. Wéér mis! En ze kriegen ok al weer ruzie, want ze geven vanzels mekere de schuld dat ze Piepmoes niet pakt hebben.

Nao een posien kikt Piepmoes es even hiel veurzichtig as de kust veilig is. Dan stapt hi'j uut et waeter, en gaot mitien op huus an. Hi'j bibbert een betien, en dat komt niet alliend deurdan hi'j kletsnat is. Hi'j was dit keer ok wel hiel bange dat de katten him griepen zollen. D'r was ja gieniene van zien kammeraden in de buurt om him te helpen. Et is al haost aovend as Piepmoes thuuskomt. As de doeve en et roodbossien aovens ankommen, vertelt Piepmoes vot-en-daolik zien aeventuur.

'Dat moej' nóóit weer doen, Piepmoes,' waarschouwen ze. 'Op zoe'n groot stok laand kan iederiene je zien, en dat is levensgeveerlik! Mar weej' wat we doen? We gaon mit mekeer een keer naor die bos toe, dat is wel vertrouwd,' vint et roodbossien. 'Mar dan sturen we eerst wél even bericht,' zegt de doeve, 'en dat doe ik wel! Dan doe ik ja krek asof ik een postdove bin!'

BRIEVESPULLEGIEN

Neudig: 1 dobbelstien en veur elke speulder 1 pion, 1 penne en 1 vel pepier (= brief). **Doel:** Wie brengt et eerste de brief deur Oost- en West-Stellingwarf en komt daorbi'j deur de meeste dörpen. Elk dörp daor aj' staon blieden moeten, schrief ie in je brief. Speulders die nog niet schrievan kunnen, meugen veur elk dörp daor ze kommen bi'jglieks een strepien zetten. Bi'j sommige dörpen (die mit de vette letters) moej' een opdracht doen. Hieronder kuj' die lezen.

1. Appelsche Gooi nog een keer. 2. Raevenswoold Gao naor 3. 3. De Fochtel 4. Oosterwoolde Gao naor 5. 5. Langedieke 6. De Haule Ien beurt waachten. 7. Haulerwiek 8. Waskemeer 9. Donkerbroek Gao twie plakken weeromme. 10. Makkinge 11. Ni'jberkoop Gao naor 15. 12. Berkoop 13. Ni'jhooltpae Twie beurten waachten. 14. Hooltpae 15. Wolvege 16. Der Izzerd 17. Oolde- en Ni'jhoolt woolde Gooi nog een keer. 18. Oolde- en Ni'jlaemer Gao twie plakken veuruut. 19. Munnekeburen 20. De Langelille

21. Slikenborg Ien beurt waachten. 22. Spange 23. Scharpenzeel Gao naor 25. 24. Oolde- en Ni'jtriene Gooi nog een keer. 25. Sunnege 26. Blesdieke 27. De Blesse 28. Peperge Gao naor 29. 29. Steggerde Gao naor 31. 30. Vinkege 31. De Hoeve 32. Noordwoolde Ien beurt waachten. 33. De Oosterstreek. 34. Zaandhuzen Twie plakken weeromme 35. Buil 36. Else Ie bin d'r!

Wie as eerste in Else is, is vanzels de winner van et spullegien. Mar d'r is nog een twiede winner in dit brievespul. Dat is degene die in de meeste dörpen van Oost- en West-Stellingwarf west het. Doe je best, en veul plezier!

